

Obiteljsko okruženje

Nedostatak pažnje i topline u obiteljskim odnosima, svjedočenje djeteta nasilnom ponašanju kod kuće, nedovoljan nadzor i roditeljska briga o djetetu faktori su rizika za razvoj nasilnog ponašanja kod djece. Također, prakticiranjem fizičkog kažnjavanja i verbalne agresije djetetu se šalje poruka da ovakvim ponašanjem dobiva ono što želi. Vrlo je vjerojatno da će dijete kada doživi navedena iskustva ta iskustva koristiti u svom ponašanju s vršnjacima. Australskim istraživanjem došlo se do zaključka da dijete, bez obzira na spol, koje živi u obiteljima koje lošije funkcioniraju, ima veću vjerojatnost da će zlostavljati drugu djecu. Lošije funkcioniranje obitelji opisano je kroz:

- nedostatak suosjećanja roditelja s djetetom,
- nedostatak vrijednosti poštenja i iskrenosti u obitelji,
- nevoljkost zajedničkog rješavanja obiteljskih problema,
- nesloboda izražavanja mišljenja i dr.

Kada se govori o povezanosti obiteljske situacije i vršnjačkog nasilja, često se čuje da djeca koja čine nasilje dolaze iz takozvanih, nesređenih obitelji, odnosno obitelji lošijeg materijalnog statusa ili nižeg stupnja obrazovanja i slično. No, to nije uvijek tako, te se iz tog razloga još jednom potvrđuje stav da je vršnjačko nasilje vrlo složena pojava te da svakom slučaju nasilja treba pristupiti individualno, upoznati se sa situacijom i u skladu s tim postupati.

U obiteljskom okruženju, osobito agresivno ponašanje roditelja ili netočni odgojni stilovi kao što su permisivni ili pretjerano autoritativni, rastreseni ili autoritarni, mogu dovesti do zlostavljanja.

Roditelji koji često imaju agresivne stavove ili često pribjegavaju nasilju daju pogrešan uzor. Iz tog razloga, djeca koja žive u neprijateljskim obiteljskim okruženjima imaju veću vjerojatnost da će kasnije razviti nasilničko ponašanje. Stoga su obitelji u kojima su granični ili jasno delinkventni stavovi široko rasprostranjeni okruženja s većim rizikom. Ali također, nedostatak pažnje prema navikama, potrebama, strastima i interesima svoje djece, te odgojna nezainteresiranost ili nesudjelovanje s njima, utječu na razvoj i ponašanje djece: ponekad su roditelji potpuno nespremni za ono što se njihovoj djeci svakodnevno događa.

Također, nametanje strogih pravila s njihove strane, koja se zatim ne provode, obećanja o kaznama koje se zatim ne postupaju, ili čak pretjerane reakcije koje se izmjenjuju sa stavovima ravnodušnosti, dovode do porasta lošeg ponašanja od strane djece. , koji zbog toga nisu u potpunosti sposobni shvatiti i shvatiti ozbiljnost svojih postupaka.

